

ENS CAL PENSAR-HI

AQUEST escrit fa algun temps que s'hauria d'haver publicat. Fa referència a una conversa que vaig tenir, ja hi ha molts dies, amb uns amics meus, molt més joves que jo, sobre un tema que no ha pas perdut novetat: La nostra Llengua.

Recordo que s'inicià la polèmica quan jo vaig dir que estudiava català. Llavors ells, l'un darrera l'altre, començaren a exposar llurs opinions en contre del meu procedir. L'un, digué que el que feia era perdre el temps. Un altre, que no comprenia per quin motiu m'interessava el català. Un tercer, que valia molt més que em dedicués a estudiar qualsevol altra llengua que en treuria més profit, etc. Resumint, tots coincidiren que estudiar el català era una cosa passada de moda, que ja no tenia importància.

Jo, defensant el meu criteri, que no tenia, ni té, res a veure amb el seu, vaig contestar: Si no som nosaltres els qui estudiem la nostra llengua, qui l'ha d'estudiar? Qui la d'apreciar, respectar i aprendre, sinó nosaltres?

Em contestaren que tenia raó, que el que deia era cert. Però, tot i acceptant-ho, s'excusaren dient que no tenien pas temps per a dedicar-hi; per tant d'una manera ben senzilla i còmoda esquivaren la mica de responsabilitat que, potser per un moment, sentiren recaure damunt la seva persona.

Amics, us vaig dir que anaveu arrats i avui us ho torno a dir; he estat pensant molt sobre l'assumpte i em sentiria defraudat si no hi tornés a insistir.

Des de la nostra conversa, moltes coses s'han perfilat molt més que no ho estaven i avui les veiem més clares i més necessàries. Doncs bé, amb la nostra llengua també ha passat quelcom semblant: No es pot negar que segueix un ritme ascendent.

A mi em sembla que preocupar-nos d'ella es un deure que ens incumbeix a tots. Es un deure fonamental i dic fonamental perquè: No us sembla que qui per la llengua per quelcom d'ell mateix? Qui no sap estimar la seva, ben poc podrà estimar les altres. I, diré més encara, qui desconeix la seva és molt difícil que pugui aprofundir en l'estudi de les altres, puix que, és ben sabut que la base principal per adquirir-ne de noves, és la pròpia.

Us convido a llegir el llibre de l'U. N. E. S. C. O. «Us de les llengües vernacles en l'ensenyament», allí es veu la importància que té la llengua pròpia en la formació cultural de cada individu. No us espantessiu quan dic llegir un llibre, sé bé que tots plegats no tenim gaire temps per a perdre. Aquest és un llibret molt petit, però, això sí, té una particularitat, la solvència de l'U. N. E. S. C. O. pesa damunt de totes les seves planes.

Personalment us diré que, estic segur d'una cosa i és que hem de pensar que tenim un deure a complir vers la nostra llengua. Ens cal fer un esforç, per petit que sigui, per intentar de conèixer-la. I, sobre tot, ens cal pensar que n'hi han molts que ja l'han superat aquest esforç i que estan disposats a ajudar-nos.